

Comunicarea educațională cu familia elevului

Prof. Moisan Isabella- Marilena, Școala Gimnazială nr. 13, Ploiești

Dacă este adevărat că școala este factorul de care depinde în mod covârșitor devenirea personalității umane, tot atât de adevărat este că procesul educativ nu poate face abstracție de implicarea familiei în această comuniune.

Școala și familia sunt două instituții care au nevoie una de alta și ambele trebuie să lase loc unei relații deschise, permeabile, favorizante schimbului și comunicării de idei. Părinților le revine rolul esențial în creșterea copiilor, pentru a le asigura acestora nu numai un sprijin material, dar și un climat familial, afectiv și moral.

Sunt situații în care familia consideră că este suficient să se ocupe doar de satisfacerea nevoilor primare de hrană, îmbrăcăminte, locuință, cheltuieli zilnice, dar ea poate neglija construirea unei relații sănătoase cu școala. Părinții trebuie convinși să își schimbe optica pe care o au asupra importanței întâlnirilor cu profesorii de la școală, acestea putând deveni un sprijin real în îmbunătățirea relației dintre părinte și copil, dintre părinte și cadrul didactic. Cercetările arată că „în programele în care părinții sunt implicați elevii au performanțe mai mari la școală decât aceleași programe, dar în care părinții nu sunt implicați” (Henderson și Nancy, 1995).

Cu cât părinții colaborează mai bine cu școala, cu atât notele copiilor vor fi mai mari. Educația nu este un proces de care este responsabilă în mod exclusiv școala, ea este un proces al cărui succes depinde de colaborarea dintre cele două părți implicate.

Școala poate să facă tot ce ține de ea pentru a pune în valoare aptitudinile, atitudinile și trăsăturile de personalitate ale elevilor. Când școlile, familiile și comunitățile lucrează împreună ca parteneri, beneficiarii sunt elevii.

O bună colaborare între familie și școală se poate realiza prin parteneriate. Scopul unor astfel de parteneriate este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școală și, mai târziu, în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi.

Parteneriatele dintre școli, familii și comunitate pot ajuta profesorii în munca lor, pot îmbunătăți abilitățile școlare ale elevilor, pot îmbunătăți programele de studiu și climatul școlar, de asemenea abilitățile educaționale ale părinților. Ele pot dezvolta abilitățile de lideri ale părinților, pot realiza o bună conectare între familii cu membrii școlii și ai comunității, pot stimula serviciul comunității în folosul școlilor, pot oferi servicii și suport familiilor și crea un mediu mai sigur în școli. Părinții vor fi informați de aspectele școlare, psihopedagogice, aspectele medicale, juridice etc.

Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școală și, mai târziu, în viață. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Ele nu mai sunt considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice. Parteneriatele dintre școli și familii pot ajuta profesorii în munca lor, perfecționa abilitățile

școlare ale elevilor, îmbunătăți programele de studiu și climatul școlar, îmbunătăți abilitățile educaționale ale părinților, dezvolta abilitățile de lideri ale părinților, conecta familiile cu membrii școlii și ai comunității și vor crea un mediu mai sigur în școli.

Parteneriatul școală – familie poate viza analiza a trei paliere temporale:

- **trecut** - istoria cazului (determinarea, cu ajutorul familiei, a factorilor ce au condus la înregistrarea rezultatelor slabe la învățătură);
- **prezent** – situația prezentă (analizarea, împreună cu familia a cazului și luarea de măsuri potrivite astfel încât situația școlară a elevei să se îmbunătățească);
- **viitor** – rezultatele obținute (analizarea, împreună cu familia a acestor rezultate și dezvoltarea parteneriatului școală-familie).

Pentru obținerea informațiilor necesare identificării factorilor ce au condus la înregistrarea rezultatelor slabe la învățătură se pot utiliza metodele de cercetare: ancheta pe bază de chestionar, observația, interviul, discuțiile cu părinții. Toate acestea pot ajuta la realizarea unei radiografii asupra situației copilului, la luarea deciziei de necesitate a încheierii unui parteneriat, în formă nescrisă, între școală și familie.

În continuare, se va realiza un plan de intervenție combinat ce cuprinde activitățile propuse părinților și sarcinile ce le revin acestora pentru a ajuta elevul să progreseze. Apoi se pot analiza rezultatele școlare: progresul, regresul sau stagnarea elevilor, iar rezultatele se vor comunica părinților.

Implicarea părinților în activitățile școlii trebuie să fie una dintre prioritățile învățământului actual.

Obiectivul fundamental al acestor acțiuni vizează transferul de experiență, cunoașterea aprofundată a exemplelor de succes fiind unul dintre cele mai eficiente mijloace de a motiva părinții pentru a deveni aliați ai școlii.

Astfel dar, pentru realizarea activităților propuse este necesară implicarea totală a familiei prin acordarea de timp elevului, comunicarea optimă cu copilul, cu profesorul diriginte, organizarea unui program zilnic al elevului, stimularea permanentă a acestuia pentru ca dorința lui de a-și îmbunătăți rezultatele școlare să se îndeplinească.

Dacă elevii manifestă cooperare, dacă acceptă regulile impuse de programul zilnic stabilit de părinți și de profesori, ei pot recupera lacunele și astfel colaborarea cu familia poate avea rezultate vizibile. Dacă familia este capabilă să coordoneze activitățile planificate din Planul de intervenție, dacă poate supraveghea îndeaproape activitatea copilului, dacă cooperează și își îndrumă copilul la nevoie, rezultatele nu întârzie să apară.

BIBLIOGRAFIE

*Ezechil Liliana- „Comunicarea educațională în contextul școlar”, EDP, București, 2002.

*Stăiculescu Camelia-„Școala și comunitatea locală”-parteneriat pentru educație- Ed. ASE, București, 2007

*Stăiculescu Camelia-„Managementul parteneriatului școală-familie”, Ed.ASE, București, 2007 .